

HARLEQUIN®

King

Yvonne Lindsay

Segased tōotused

Originaali tiitel:
Yvonne Lindsay
Tangled Vows
2018

Kõik õigused käesolevale väljaandele, kaasa arvatud õigused kogu raamatu või selle üksiku osa kopeerimisele ja levitamisele ükskõik millisel viisil, kuuluvad Harlequin Books S.A.-le. See raamat on välja antud kokkuleppel Harlequin Books S.A.-ga.

See teos on väljamõeldis. Selles esinevad nimed, tegelaskujud, paigad ja sündmused on kas autori kujutluse vili või väljamõeldis. Mis tahes sarnasus tegelike elus või surnud isikute, äriettevõtete, sündmuste või paikadega on täiesti juhuslik.

Tõlkinud Kersti Carsten
Toimetanud Evelin Piip
Korrektuuri lugenud Inna Viires
Kaane kujundanud Reet Helm

Copyright © 2018 by Dolce Vita Trust
© Tõlge eesti keelde ja eestikeelne väljaanne. Kirjastus ERSEN,
2019.

Sellel raamatul olevad kaubamärgid kuuluvad firmale Harlequin Enterprises Limited või selle tütarfirmadele ja teised firmad kasutavad neid litsentsi alusel.

D01356519
ISBN 978-9949-82-350-5

Kõik kirjastuse ERSEN raamatud ja e-raamatud on saadaval
veebipoest **www.ersen.ee**

Üks

„Keegi on teinud kohutava vea.“

Yasmin Carter tardus altari ette viiva sügavsinise vaiba ees paigale, oma pulmarõivastes uhke ja sirge. Ta põrnitses meest, kes oli justsama tema poole pöördunud. Ilya Horvath, Horvathi impeeriumi otsene pärija, naise suurima konkurendi tegevjuht.

Tema peigmees. Mees, keda ta täna esimest korda nägi.

Naise pilk käis kiiresti üle väheste külaliste mõlemal pool vahekäiku. Nende nägudelt peegeldus tema sõnade peale ilmeid jahmatusest šokini. Ta sundis pilgu uuesti Ilyale. Mees ei paistnud sugugi üllatunud... ega ka lõbustatud. Pigem nägi ta välja ärritunud.

Noh, see sobis talle hästi. Tema oli praegu samuti kenakesti ärritunud, ja esimesel võimalusel ta seda kosjakontori inimestele ka ütleb. Kui tema kontori juhataja Riya talle kosjasobitusärist rääkis, oli see tundunud ideaalse lahendusena tema praegustele äriprobleemidele. Kulused arvestamata oli talle kasulikum astuda kosjakontori korraldatud pimeabiellu kui valla-liseks jääda. Ta läbis kõik psühhomeetrilised testid ja vestlused, silme ees üksainus siht: sõlmida eksklusiiivne tehing, mis võimaldab tal järgmised viis aastat juhtida Hardacre Incorporatedi äri- ja perereiside tegevust. See ettevõtte oli tuntud motivatsiooni- ja ärijuhtimise firma, mis tegutses kogu Ühendriikides. See leping oli

kullaauk, mis pidi tema väikese tšarterlendusid korraldava firma uuesti kasumisse aitama – nii oli ta kõhklemata kirjutanud alla üksikasjalikule lepingule, mis sätestas muuseas, et ta peab oma võõra abikaasaga vähemalt kolm kuud abielus olema. Aga olgu leping sõlmitud või mitte, see pulm lihtsalt ei võinud toimuda.

Ta ei oleks üldse kunagi tohtinud oma äri päästmiseks seda tobedat plaani ette võtta, aga tema allikad olid teda hoiatanud, et omaniku naine ei lubaks mehel kunagi kauni noore vallalise naisega regulaarset koostööd teha. Wallace Hardacre oli agar tiivaripsutaja, ent oli teada, et abielunaised jättis ta rahule.

See kõik oli tundunud nii lihtne. Tehingu sõlmimiseks pidi ta olema abielus. Ta teadis, et tema hinnapakumine on kõigi teiste omadest parem. Ja nii või teisiti tahtis ta ühel päeval selle õigega abielluda. Kohe kindlasti tahtis. Ainult et ettevõtte juhtimise ja pikkade töötundide kõrvalt ei olnud tal lihtsalt aega meestega korralikku suhet üles ehitada.

Tema pilk tabas ainult hetkeks Ilya pilku ning teda läbistas värin. Mitte just otseselt kartusest – pigem millegi primitiivsema tõttu. Aga sellest piisas, et teda veenda, et kogu see plaan oli algusest peale olnud üks suur viga.

Ilya Horvath nägi küll välja, nagu oleks ta otse meeste moeajakirja kaanelt maha astunud, aga temaga abiellumist ei saanud Yasmin küll mitte kaaludagi.

Füüsilisest seisukohast oli mees muidugi perfektsuse kehastus. Pikk, ülikonda ideaalselt täitvate laiade õlgadega ja lõuajoont ümbritseva heleda habemetüükaga oli ta – ühe sõnaga kokku võetult – vapustav. Yasmini

keha raputas külgetõmme, mis tekitas ühtäkki tunde, et õlapaelteta kleidi all olev korsett on sada korda kitsam kui hommikul, mil Riya selle kinni nõõris. Yasmin surus tunde kohemaid alla ning meenutas endale, et vaimselt, emotsionaalselt, sotsiaalselt ja rahaliselt on see mees tema jaoks igati vale. Ei, ta ei võinud oma kadunud vanaisa mälestust niimoodi teotada – vanaisa oli ta üles kasvatanud, kui Yasmini vanemad ta tema kaela lükkasid, et ise täiskasvanukohustustega silmitsi seismise asemel seiklusrikast elu edasi elada. Ta ei saanud abielluda mehega, kelle vanaisa, Yasmini vanaisa parim sõber, oli endale võitnud Yasmini vanaisa armastatud naise ning tollega abiellunud. Külgetõmme oli tore asi küll, aga mitte sel juhul, kui nende perekondade vahel oli valitse nud nii pikk vihavaen.

„Keegi tegi kindlasti vea,“ kordas ta, seekord kindlana häälega.

Ta kummardus, korjas mitmekihilise organzakleidi käsivartele, pöördus kiirelt kannal ringi ja kadus saalist nii kiiresti, kui pärlitega tikitud kingad lubasid. Paar sekundit valitses täielik vaikus, siis puhkes ruumis erutatud kõnekõma, mis teda piki laia koridori saatis.

Hotelli fuajesse kiirustades ei teadnud Yasmin, kuhupoole minna. Lifti ja tagasi luksuslikku mesinädalate sviiti, kus ta end sel hommikul valmis seadis, või otse eesuksest välja, lootes, et seal on mõni takso ootel? Port Ludlowst Washingtoni osariigis oli tema koju Californias pikk maa. Takso läheks maksma...

„Yasmin!“ hõikas naisehääel tema selja taga. „Palun oota. Meil on vaja rääkida.“

Yasmin pöördus ja leidis end silmitsi väikese elegantse eaka naisega, kes tema poole suundus. Alice Horvath – naine, kes põhjustas kibeda vihavaenu Carterite ja Horvathite vahel, mis oli kestnud viimased kuuskümmend aastat.

„Mitte üks sinu sõna ei pane mind meelt muutma,“ sõnas Yasmin kindlalt.

„Anna mulle lihtsalt üks minut aega.“ Alice aetas õrna käe Yasmini käsivarrele. „Palun? See on väga oluline.“

„Vaata, ma...“

„Üleval sviidis oleks ehk kõige parem, rohkem privaatsust.“ Alice asus Yasmini liftide poole tüürima.

Adrenaliinitulv, mis oli naise keha läbistanud, kui ta peigmeest nägi, hakkas lahtuma, jättes maha tuima letargia.

„Hea küll, aga sina peaksid küll kõigist kõige paremini teadma, et kui püüad veenda mind oma lapselapsega abielluma, raiskad ainult aega.“

Vanaproua saatis talle vastuseks leebe naeratuse, ent ei öelnud liftisõidu ajal üles mesinädalate sviiti enam ühtki sõna. Yasmin oli üllatunud, kui Alice ukse avamiseks kaardi välja otsis.

„Andesta mulle see sissetrügimine,“ sõnas Alice nende taga ust sulgedes. „Ilya jaoks mõeldud võti pidi tseremoonia lõpuni minu käes olema.“

Yasmin ei teadnud, mida öelda või kuhu vaadata, nii potsatas ta ühele elutoa diivanile. Alice võttis graatsiliselt tema vastas istet.

„Sul on õigus teada, mis toimub.“

Seda igatahes. Yasmin pigistas kõvasti oma hele-roosadest roosidest ja kipslillest pruudikimbu vart, et suruda alla värinat, mis oli tema sõrmedesse tekkinud ning ähvardas nüüd piki käsivarsi üles rännata ja kogu tema keha üle võtta.

„Las ma olen sinuga aus, kallid. Kui sa oma avalduse Match Made in Marriage'i kosjakontorisse sisse andsid, teadsin ma kohe, et sobid minu lapselapsega kokku. Mul polnud teste vajagi, et veenduda, et sina ja Ilya oleksite kindlasti täiuslik paar.“

„Sain ma õigesti aru? Sa töötad Match Made in Marriage'i kosjakontoris? Kas tahad öelda, et *sina* viid paarid kokku?“ nõudis jahmunud Yasmin.

„See ei ole mõistagi laialdaselt teada ja me võtame teste ning vestlusi muidugi arvesse, aga seda rohkem kinnituseks, et ma olen paaride moodustamisega õigel teel. Usu mind, mul on alati selliste asjade peale soont olnud. Kui ma pereärist ära tulin, oli puhtalt loogiline samm oma väike anne äriks kasvatada. Kui mu poja-poeg mulle ütles, et on valmis abielluma ja pere looma, oli minu poole pöördumine sama loogiline samm, aga ma ei arvanud, et ma talle nii kiiresti ideaalse kaasa leian. Pean tunnistama, et sinu avalduse saamine oli väga üllatav.“

Alice Horvath vaatas tema vastas istuvat ilusat, ent selgelt segaduses ja vihast noort naist ning soovis, et nende perekondade vahel oleksid asjalood teistsugused. Et parimate sõprade vahele ei oleks tekkinud valusat kiilu, kui Jim Carter ja Eduard Horvath mõlemad temasse

armusid ning lõpuks pöördumatult tülli pöörasid, kui ta Eduardi oma abikaasaks valis. Aga see oli tema võimatus olukorda parandada – ravida need nii vanad haavad ja see narr vihavaen lõplikult maha matta.

Suudaks ta ainult Yasmini abielluma veenda.

Ta tõmbas sügavalt hinge ja valis hoolikalt sõnu. Kui see noor naine midagi üldse selgelt jagas, siis oli selleks äri. Oojaa, Alice teadis, et Carter Air on raskustes. Ta teadis ka, et Yasmin, kes oli küll suutnud kopsaka lepingutasu ära maksta, ei saanud endale lubada allkirjastatud abielulepingu tingimuste rikkumist ega lepingu tühistamiseks kosjakontori kohtusse kaebamist.

Alice ohkas vaikselt ja võttis end siis kokku.

„Ma kordan veel kord, et sinu ja Ilya kokkuvüimine ei ole viga. Te kaks sobite teineteisega ideaalselt ning teil on samad väärtused, lootused ja tulevikuplaanid. Ma usun täiesti, et te kuulute kokku ja et teie abielu võib tulla pikk ja pakub suurt rahuldust.“

„Aga...“

Alice tõstis käe. „Palun luba mul lõpetada. Millalgi saabub aeg, kui minevik tuleb seljataha jätta, et oleks võimalik tulevikku vaadata. See on sinu aeg. Ma tean, et meie perekondade vahel on suurel hulgal viha, et su vanaisa ja minu Eduard ei öelnud teineteisele enam ühtki viisakat sõna pärast seda, kui...“ Alice pilgutas kiiresti silmi ja surus emotsioonid alla, tõrjudes eemale nõrkuse, mille näitamist ta ei saanud endale lubada. „Ütleme lihtsalt, et see kibe vaen on liiga kaua liiga paljusid elusid rikkunud.“

„See ei ole ainult perekondlik vaen, proua Horvath...“